

דעם רבינ'ס

עיוכס

אייערע קינדער זאלט איר מודיע זיין
וואס דא האט זיך גיטאן (שיהר"ן ר"ט)

א גוטן שבת פאר אלע לעכטיגע קינדער,

לאמיר אייך פֿרעגן א קשיא, עקשנות איז א גוטער מיידה אדער נישט?

ס'איז באוואוסט אז יעדע מיידה קען מען נוצן צו די קדושה אדער חלילה די פארקענטע פון קדושה. לאמיר זען וואס דער רבי שרייבט אין לקוטי מוהר"ן, צווייטער חלק תורה מ"ח, אז מען דארף זיין א גרויסער עקשן אין עבודת השם.

אויף יעדע זאך אין עבודת השם דארף מען עקשנות, יעדע עצה, יעדער ענין דארף מען זיך

פעסט עקשנען. אבער דער עיקר עקשנות דארף מען ביי דער ענין פון תפלה, זיך אויסגיסן דאס הארץ פארן אויבערשטן.

אין די וואכעדיגע פרשה זעט מען א מורא'דיגער זאך. רחל האט געהאט א

קינד, האט מען אים גערופן נפתלי, ווייל נפתולי אלקים נפתלתי איך האב אסאך אסאך תפלות, מיט אסאך בקשות און געוויין געבעטן דעם אויבערשטן צו זיין גלייך מיט מיין שוועסטער און אויף האבן א קינד. וגם לכלתי, אז דער אויבערשטער האט מחליט געווען אויף מיר צו געבן א קינד.

זאגט דער הייליגער ר' נתן אין ליקוטי הלכות הלכות תפלין הלכה ה', אז יעדער איד דארף א גאנצן לעבן אסאך אסאך בעטן דעם אויבערשטן, סיי תפלות פון אלע דריי תפלות, און אויף אמירת

תהלים, לקוטי תפלות, און סיי התבודדות, און תפלות איז דער עיקר, מען דארף זיין א גרויסער עקשן מיט דער ענין פון תפלה, אפילו עס דאכט זיך אים אז זיינע רייד העלפן גארנישט. וויפיל תפלות האט ער שוין מתפלל געווען און וויפיל טעג האט ער שוין געבעטן, ער בעט שוין די זעלבע תפלה פאר די לעצטע פאר יאר, און עס האט נאך גארנישט גע'פועל'ט, דארף ער זיין א גרויסער עקשן, אזוי ווי א אינגל וואס עקשנט זיך אינמיטן די נאכט, ער וויל א גוטע זאך, ער בעט פון זיין מאמע נאכאמאל

און נאכאמאל.

זאגט אים די מאמע, מיין טייערער, ס'איז נישט דא יעצט וואו צו קויפן. אלעס איז פארמאכט, אבער דאס קינד האקט קאפ אין וואנט, איך וויל

התועלת של הצדקה גדול מאד מאד, כי הצדקה מועלת תמיד, (מכתב לילדים)

די און די זאך, איך וויל עס. וויפיל מען איז אים מסביר אז ס'איז נישט שייך יעצט, מען קען נישט אבער ער איז אן עקשן.

די זעלבע זאך דארף מען זיך עקשנען צום אויבערשטן קאפ אין וואנט, איך וויל זיין אן ערליכער איד, איך וויל טון נאר רצון השם, איך וויל האבן אמונה, איך וויל האבן שמחה, איך וויל האב קדושה, מען דארף זיך עקשנען. זייער זייער שטארק ביים אויבערשטן.

דער רבי זאגט אז מען דארף זיין א גרויסער עקשן אין עבודת השם, ר' נתן שרייבט אזוי, נעם די

אים נאכגעשריגן: "אה, ר' סענדער גייט שוין אין שוהל אריין אנגעטון שבת'דיג, ער איז דאך תמיד געווען מיט אונז צוזאמען, און איצטער גייט ער שוין אין שוהל אריין?"

ר' אברהם בן ר' נחמן ז"ל האט דערציילט אז איין נאכט ווען ער איז געגאנגען ביי חצות צום רבי'נס ציון האט ער געהערט עפעס א קול "ביינאכט א קול?" האט ער זיך געוואונדערט. "ווער קען עס זיין?" דער גאס איז געווען ליידיג. "פון וואו קומט דער קול?" ער האט זיך זייער

דערשראקן, ער האט געטראכט ווער ווייסט אויב ס'איז נישט עפעס א מערדער, א רוצח?!

אין יענע צייט האט מען געציטערט

פון יעדן שארף. ווען ר' אברהם איז צוגעגאנגען נענטער האט ער געהערט אז דער קול קומט ארויס פון רבי'נס ציון! ער האט זיך בארוהיגט "אבער ווער קען עס זיין?" האט ער זיך נאך אלץ געוואונדערט. ער איז צוגעגאנגען נענטער און געטראפן ר' סענדער טראהוויצער וואו ער איז אויפן ציון אויסגעלייגט בפשוט ידים ורגלים, און ער לאזט ארויס באנומענע קולות פון טיפן הארץ ארויס!

אט דאס איז געווארן פון דעם גרויסן (סענדער) סוחר און ליץ, דורך דעם רבי'נס כח.

פון וואו קומט דער קול?

קינדערלעך די וואך וועלן מיר דערציילן א מעשה פון ר' סענדער טראוויצער.

סענדער האט געוואוינט אין די שטאט טראהוויצע. ער איז געווען א גרויסער סוחר וועלכער האט געהאנדלט מיט סחורה (שטאף). צו דעם האט ער געהאט נאך א פאך, ער האט געמאכט וויצן (ווערטלעך). איינע פון די וויצן וואס מען דערציילט נאך פון אים, אז אמאל איז אריינגעקומען צו זיין

אלטער בילד פון אומאן

געשעפט א פראסטער גוי וואס האט געבעטן אז ער זאל אים פארקויפן זאלץ, זאגט אים סענדער: "שטעל דיך אוועק אויפן טיש

און טאנץ וועט ארויסשיסן זאלץ פון אונטן!" דאס איז סענדער געווען פאר ער איז געוואר געווארן אז ס'איז דא א רבי אויף דער וועלט!

נאכדעם איז ער געווארן ר' סענדער, דער עובד השם. פאר די אנדערע סוחרים האט נישט געשמעקט אז ר' סענדער מאכט מער נישט קיין ליצנות האבן זיי געשריגן "וואו איז אהינגעקומען ר' סענדער?! ער איז דאך געווען אונזער א חברה וואס איז געווארן מיט אים?"

פרייטאג נאכמיטאג ווען די חברים האבן אים געזען גיין אין שוהל אריין, מיט בגדי שבת צו זאגן שיר השירים האבן זיי

איין אמשה'אס

זכר האלמער האווייט וואונדער
פלאטימא איבער קינדער

א גוטער שליח

איך האב געדארפט גיין צום ציין דאקטער. און דאס איז נישט קיין פשוט'ע מעשה. קודם דארף מען ווארטן א לאנגע צייט צו באקומען א רייע. און ווען מען האט שוין די באשטימטע רייע, דארף מען פארן א וועג פון דריי פערטל שעה ביז צום דאקטער'ס אפיס. ווען דער טאג פון מיין רייע איז ענדליך אנגעקומען, האט מיין מאמע באשטעלט א טעקסי וואס זאל אונז טראגן אהין.

פאר מיין מאמע איז בכלל נישט געווען גרינג מיר צו נעמען צום דאקטער. זי האט געדארפט מסדר זיין די קינדער ביי די שכנים און ארגאניזירן די שטוב אז זי זאל קענען זיין אינדרויסן פון שטוב פאר 2-3 שעה. און א גוטע שעה איז מיין געטרייע מאמע געווען גרייט צו פארן מיט מיר. מיר שטייען אינדרויסן אין גאס און מיר ווארטן -- ווארטן אז דער דרייווער זאל אונז קומען אפנעמען. מיר ווארטן און ווארטן און ענדליך נאך א האלבע שעה האט ער זיך ענדליך באוויזן.

מען הייבט אן צו פארן אבער עס ווארט אונז אפ א געפערליכע טרעפיק. מיר זענען אנגעקומען צום ציין דאקטער א דריי פערטל שעה שפעט. מיר קומען צום סעקרעטאר און זי מעלדט אונז איין, אז מיר האבן שוין פארשפעטיגט אונזער רייע,

יעצט קענען מיר זיך צוריקקערן אהיים לחיים ולשלום.

"באשטעל נאך א רייע ביטע, זאגט זי אונז מיט א רואיגקייט.

בלית ברירה האבן מיר פארלאזט דעם אפיס און אריין אין די קאר וואס האט אונז אפגעווארט אינדרויסן, (נישט די זעלבע וואס האט אונז געברענגט).

מיר זענען געווען מלא טענות און אויפגעברויזט אויף דעם ערשטן דרייווער וואס האט געשפעטיגט און אונז גורם געווען עגמת נפש.

מיר זיצן אין קאר און מען הייבט אן צו פארן. דער דרייווער וועלכער איז געווען א ברסלב'ער חסיד האט אנגעצינדן א טעיפ פון א ברסלב'ער משפיע. אינעם גאנצן קאר האט זיך געהערט הערליכע ווערטער פון אמונה און בטחון פון רבינ'ס קוואל. און פון מינוט צו מינוט זענען מיר געווארן מער און מער רואיגער אז אלעס איז מן השמים. אפילו מיר זענען נאכנישט קיין ברסלב'ער האבן מיר זוכה געווען פאר א דריי פערטל שעה צו קונה זיין פון רבינ'ס קוואל. אנקומענדיג אהיים זענען מיר געווען רואיג און פרייליך ווי גארנישט אומאנגענעם וואלט דא פאסירט.

יענקי ג.

ניו יארק

דער רבי האט דאך געזאגט אז אפילו ווער עס וועט זיין נאנט צו מיינע לייט וועט זיין אן איש כשר...

די עלעווטע מעשה וואס דער הייליגער רבי האט דערציילט

דער בן מלך און בן שפחה וועלכע זענען פארביטן געווארן 1

און דער בן השפחה (ד׳היינו דער וואס ער איז דערצויגן געווארן ביי דער שפחה וואס צום אמת איז ער געווען דער זון פון דעם מלך פנ"ל) איז אויך דערנאקסן געווארן ביי דער שפחה. און די בייידע קינדער האבן גילערנט אין איינעם אין איין חדר.

און דער אמתיר בן מלך (וואס ער ווערט אנגערופן בן השפחה) האט זיך זיין טבע גיצויגן צום נימוס פון איין מלכות נאר ער איז מגודל געווארן ביי דעם עבד אין שטוב. און פארקערט דער בן השפחה (וואס ער ווערט אנגערופן בן המלך) האט זיך זיין טבע גיצויגן צו איין אנדער נימוס ניט אזוי ווי דער נימוס פון איין מלך איז. נאר ער איז מגודל געווארן ביי דעם מלך אין שטוב. האט ער זיך גימוזט פירן מיט דעם נימוס פון איין מלכות. ווארן מע האט אים אזוי גיפירט מיט דעם נימוס.

און די באבע מחמת נשים דעתן קלות (ד׳היינו וויפער האבן איין גרינגע דעה) פלומר זיי קענען זיך ניט איינהאלטן. איז זי גיגאנגען און האט אויסגוזאגט דעם סוד פאר איין מענשן. באשר אז זי האט פארביטן די קינדער און איטליכער מענש האט זיך איין חבר.

מעשה אמאל איז געווען איין מלך. איז ביי אים אין שטוב געווען איין שפחה. וואס זי האט באדינט די מלכה (מון הסתם קין קעכערן טאר ניט אריין קומען צום מלך. נאר די שפחה האט גיהאט עפעס איין אנדער דינסט. א קלינע דינסט) איז גיקומען די צייט וואס די מלכה האט באדארפט האבן איין קינד. און די שפחה האט אויך באדארפט צו געווינען אין דער צייט.

איז גיגאנגען די באבע און האט איבערגיביטן די קינדער. פדי זי זאל זעהן וואס דא וועט זיך טאן. וואס דערפון וועט ארויס וואקסן. און זי האט גינומען דאס קינד פון דעם מלך און האט אנדער גילייגט לעבן דער שפחה. און דאס קינד פון דער שפחה האט זי גילייגט לעבן דער מלכה.

דערנאך האבן אן גיהויבן די קינדער אונטער צו וואקסן. און דעם בן מלך (ד׳היינו דאס קינד וואס סע דערנאקסן געווארן פאם מלך וואס מען האט גימיינט אז דאס איז דער זון פון דעם מלך) האט מען אים מגדל געווען (ד׳היינו גיגרייסט) און אויפגיהויבן אלע מאל העכער העכער. ביז ער איז זייער גרויס געווארן און ער איז געווען איין גרוסער ברך.

קאנען שטארקער זיין ווארן זיי וועלן זאגן זיי
 נעמען זיך דעם בן מלך פאר איין מלך. דהיינו
 דער וואס מזאגט אויף אים אז ער איז צום אמת
 דער בן מלך כנ"ל. דרום באדארפסטו זעהן צו
 פארטראכטן דעם בחור. (אזוי האט אלץ דער איינער
 גיזאגט צו דעם בן המלך וואס צום רעכטן אמת איז ער
 דער זון פון דער שפחה כנ"ל).

איז גיגאנגען דער בן מלך און האט
אנגיהויבן צו טאן שפיצלעך יענעמס פאטער
 (וואס צום אמת איז ער זיך גיווען טאקע זיין פאטער) און
 ער האט זיך אלץ גילייגט אים צו טאן שלעכץ
 תמיד. און ער האט אים אלץ דערלאנגט
 שפיצלעך איינס נאך עס אנדערע. כדי ער זאל
 מוזן עוקר זיין מיט זיין זון.

און כל זמן דער מלך אליין האט נאך
גילעבט. האט ער נאך פארט אזוי איין ממשלה
 ניט גיהאט. פון דעסט וועגן פארט פלעגט ער
 אים טאן שפיצלעך. דערנאך איז דער מלך אלט
 גיווארן און איז גישטרבן.

האט ער אפ גינומען די מלוכה. האט ער
 דעמאלט נאך מער שלעכץ גיטאן צו יענעם זונס
 פאטער (דהיינו צו דעם פאטער פון דעם בן השפחה
 וואס צום אמת איז ער גיווען דער בן המלך און דער
 פאטער איז טאקע גיווען זיין פאטער פון דעם וואס ער
 האט אפ גינומען די מלוכה ווארן זיי זענען זיך פארביטן

און דער חבר האט נאך איין חבר. האט
 אזוי איינער אויסגיזאגט דעם אנדערן. ביז דער
 סוד איז ארויס גיקומען. אזוי ווי דער שטייגער
 פון דער וועלט איז.

ביז דער עולם האט דערפון גישמוסט
שטילערהייט באשר אז דער בן מלך איז
פארביטן גיווארן. לושמיר שמוסן שארף קאן
 מען בוודאי דערפון ניט. דער מלך זאל נישט
 גיווארן ווערן. ווארן וואס וועט דער מלך קענען
 טאן אין אזוי א זאך. ווארן ער קאן דאס ניט
 פאררעכטן. ער קאן עס ניט גלייבן. טאמער איז
 דאס ליגן. און ווי אזוי בייט מען ווידער צוריק.
 איבער דעם טאר מען דאס בוודאי ניט אויס זאגן
 פאר דעם מלך. נאר דער עולם האט צווישן זיך
 שטילערהייט גישמוסט דערפון.

ויהי היום. איז גיגאנגען איינער. און האט
 אויסגיזאגט דעם סוד פאר דעם בן מלך. באשר
 מזאגט אויף אים אז ער איז פארביטן גיווארן.
 נאר. דו קאנסט דאס ניט קלערן. ווארן סע
 שטייט דיר ניט אן. און ווי אזוי קלערט מען אזוי
 איין זאך.

נאר איך דערצייל עס דיר. כדי דו זאלסט
 וויסן. ווארן טאמער וועט אמאל זיין אין בונט
 אקעגן דער מלוכה. וועט דער בונט דארף דעם

נאר דער מלך דערלאנגט אלץ דערנוייל
אלע מאל שפיצלעך. איינס נאך עס אנדערע.
 האט זיך דער זון מיישב גיווען (דהיינו דער אמתער
 בן מלך וואס ער איז פארביטן גיווארן) ער מוז
 אנטלויפן. האט אים דער פאטער גיגיבן אסאך
 געלט. און ער איז זיך אוועק.

האט עס אים זייער פארדראסן. וואס ער
איז פארטריבן גיווארן פון זיין מדינה אומזיסט.
 ווארן ער האט זיך ארום גיקוקט. פארנוואס
 קומט מיר דאס אז איך זאל פארטריבן ווערן.
 בין איך אנדערש דער בן מלך. קומט מיר בודאי
 ניט דאס אז איך זאל פארטריבן ווערן. און
 אפילו אז איך בין ניט דער בן מלך. קומט מיר
 אויף ניט דאס אז איך זאל זיין איין בורח (דהיינו
 איין אנטלאפנער) אומזיסט. ווארן וואס האב איך
 גיזינדיגט וואס בין איך דא שולדיג.

האט עס אים זייער פארדראסן און מחמת
דעם האט ער זיך גינגמען צום טרונק. און איז
גיגאנגען לבית הזונות (דהיינו אין די שטיבער וואו
 הירן זיצן) און ער האט גיוואלט דערמיט זיך
 פארברענגען זיינע יארן. ער זאל שיכורן און זאל
 נאך גיין נאך וואס זיין הארץ גלוסט. ווייל ער
 איז פארטריבן גיווארן אומזיסט.

גיווארן פנ"ל) און ער האט גיטאן אים שלעכץ
 פארשטעלט מען זאל ניט וויסן אז סע איז פון
 אים. ווארן סע איז ניט שייך פאר לייט. און האט
 אים דערלאנגט אלע מאל שפיצלעך איינס נאך
 עס אנדערע.

האט פארשטאנען דער דאזיגער. אז ער
טוט אים שפיצלעך מחמת דער זאך. (דהיינו ווייל
 די וועלט שמוסט אז די קינדער זענען פארביטן גיווארן)
 האט ער זיך אנגירופן און האט גיזאגט צום זון
 (דהיינו דער עבד דער מאן פון דער שפחה וואס אים האט מען
 עס אלץ דערלאנגט שפיצלעך פדי ער זאל פארטרייבן זיין זון
 ווייל מען זאגט אז די קינדער זענען פארביטן גיווארן פנ"ל)
 און האט אים דערציילט די גאנצע מעשה. און
 האט צו אים גיזאגט. איך האב גרויס רחמנות
 אויף דיר.

ווארן ממה נפשך. ביסטו אנדרש מיין קינד.
האב איך זיך בודאי גרויס רחמנות אויף דיר.
ביסטו אנדערש ניט מיין קינד. נאר ביסט צום
אמת דער בן מלך. איז זיך נאך מער רחמנות
אויף דיר. ווארן דער (דהיינו דער וואס ער האט
 אפגינגמען די מלוכה) **וויל זיך דיך גאר אויס רייסן**
חס ושלום. איפער דעם מוסטו עוקר זיין (דהיינו
 אנטלויפן) **פון דאנעט. האט עס אים זייער**
גיאיירט. און סע איז אים זייער שלעכט גיווען
די זאך.

דער געווינער פון "גאר מיין זאך איז תפלה"
 צייטליך שבת אינדערפרי פרשת תולדות
 ביים דאווענען איז
הילד החשוב
ישראל יוסף הערשקאוויטש,
 ירושלים

צו קענען אריינגיין אין גורל, קלינג
אריין נאך שבת אין טעל-ליין
72-3333-02-5 אויף קנעפל זיבן
זאג אריין דיין נאמען און טעלעפאן
נומער מיט די ווערטער "גאר מיין
זאך איז תפלה".

בחינה אויף ספורי מעשיות

די עלעפטע מעשה (1) - דער בן מלך און בן שפחה וואס זענען פארביטן געווארן

- ט. פארוועס האט דער בן המלך געטאן שפיצלעך?
 פארן אמת'ן בן המלך
 פאר דער טאטע פון אמת'ן בן השפחה
 פאר די שפחה
- י. ווער האט איבער גענומען די מלוכה נאכדעם וואס דער קעניג איז געשטארבן?
 דער אמת'ער בן המלך
 דער אמת'ער בן השפחה
 א זון פון א אנדערער קעניג
- יא. ווער האט דערציילט פארן אמת'ן בן המלך די גאנצע מעשה?
 דער אמת'ער בן השפחה
 די שפחה
 דער טאטע פון אמת'ער בן השפחה
- יב. פארוואס האט דער טאטע פון בן השפחה רחמנות אויף דער אמת'ער בן המלך?
 ווייל אפער איז ער זיין זוהן און א טאטע האט רחמנות אויף א קינד
 ווייל אויב איז ער נישט זיין זוהן, ווייל מען אים אויסרייסן אימויסט, איז אודאי א רחמנות
 ביידע תשובות זענען ריכטיג
- יג. וואס האט דער אמת'ער בן המלך געטאן?
 ער איז אוועק פון די מדינה
 ער איז געבליבן אויף זיין פלאץ
 ער האט זיך באהאלטן אין א גרוב
- יד. וואס האט פארדראסן פאר'ן אמת'ער בן המלך?
 ווייל דער אמת'ער בן השפחה איז דער קעניג
 ווייל ער איז פארטריבן געווארן אימויסט
 ווייל זיין טאטע האט אים נישט געהאלפן
- טו. וואס האט דער אמת'ער בן המלך געטאן נאכדעם?
 ער האט אנגעהויבן צו לערינען תורה אין א באהאלטעניש
 ער האט אגהויבן שפילן אויף כלי שיר
 ער האט זיך גענומען צום טרונק
- טז. וואס נאך לערנטו ארויס פון די מעשה וואס ווערט געברענגט אין חיי מוהר"ן אות ס"א?
 ווי יעדע ווארט אין די מעשה איז מדייק
 די ציל פון די פארהער צו מדייק זיין אין יעדע ווארט פון די מעשיות

- א. שאלה טוט: ווען האט דער הייליגער רבי דערציילט די מעשה וואס מיר הייבן יעצט אן?
 נאך פורים יאר תקס"ט
 פאר פורים יאר תקס"ט
 מוצש"ק פרשת נח יאר תק"ע
 (זעה חיי מוהר"ן אות ס"א)
- ב. ווער האט פארביטן די קינדער?
 עפעס א דינסט
 די דינסט וואס האט געבוירן
 די באבע (הייבאם)
- ג. צו וועלכע נימוס האט געצויגן די טבע פון אמת'ן בן המלך?
 צו א נימוס פון מלכות
 צו א נימוס פון קנעכט
 ביידע תשובות זענען ריכטיג.
- ד. צו וועלכע נימוס האט געצויגן די טבע פון אמת'ן בן השפחה?
 צו א נימוס פון מלכות
 צו א נימוס פון קנעכט
 צו א אנדערע נימוס
- ה. ווער האט אויסגעזאגט די סוד אז די קינדער זענען פארביטן?
 די באדינער פון קעניג
 די דינסט
 די באבע (הייבאם)
- ו. ווי אזוי איז ארויס די סוד אויף דער וועלט?
 מ'האט עס מפרסם געווען אין די צייטונגען
 איינער האט געזאגט פאר'ן אנדער'ן
 ביידע תשובות זענען ריכטיג
- ז. פארוואס טאר דער מלך נישט געוואר ווערן אז מ'האט פארביטן?
 ווייל ער קען שטארבן פון צער
 ווייל דער קעניג וועט באשטראפן דער וואס האט זיי פארביטן
 ווייל ער קען דאס נישט פאררעכטן
- ח. פארוועמען נאך האט מען דערציילט אז די קינדער זענען פארביטן?
 פאר דער אמת'ער בן השפחה
 פאר דער אמת'ער בן המלך
 פאר'ן קעניג

צו ענטפערן די בחינות און אריינגיין אינעם גורל, 02-5-3333-72

1-518-329-9149

?

באדערפענישן, כל שכן וכל שכן אז א מענטש הייבט אן רחמנות האבן אויף זיך און ער שפירט ווי ארעם ער איז אין מעשים טובים, און ער וויל מער שטייגן אין תורה, מער שטייגן אין עבודת השם, און גוטע מדות, ער טענה'ט זיך אויס מיט'ן אויבערשטן, פארוואס ביסטו מיר נישט מקרב, ער גיסט זיך אויס דאס הארץ ביז ער פארגיסט טרערן. זאגט ר' נתן, אזא תפלה איז טייערער פון אלע תפלות אויף דער וועלט. אלעס, אלעס, איז געצייילט ביים אויבערשטנס אוצרות, דער אויבערשטער לייגט עס אריין אין זיינע אוצרות!

חוץ פון דעם א מענטש קען נישט וויסן אויף דער וועלט צו ער האט גע'פועל'ט אין עבודת השם צו נישט, אפילו אויב א מענטש האט געפועלט איין מאל אין זיין לעבן, בלויז א חוט השערה, לויפט ער גאר ווייט אין די עולמות העליונים טויזנטער מייל.

דער אויבערשטער זאל אונז העלפן אז מען זאל קענען יעדן טאג, מיט א קביעות זיך אוועקזעצן מיט'ן אויבערשטן אפאר מינוט, יעדער איינער וויפיל ער קען, זיך אויסגיטן דאס הארץ פאר השם יתברך, מיט טייערע דיבורים און הייליגע דיבורים, און שפעטער זיך פרייען מיט די נקודות טובות, אזוי ווי דער רבי זאגט אין תורה אַזמרה אז דער עיקר התבודדות איז נקודות טובות.

דורך דעם וועלן מיר אלע זיין ערליכע אידן, און דאס וועט ברענגען די גאולה השלמה במהרה בימינו אמן.

הייליגע רש"י פון נפתולי אלקים נפתלתי, טייטש זיך איבער אויף אידיש די הייליגע ווערטער פון די תורה נפתולי אלקים נפתלתי, און דאן וועסטו וויסן וויפיל מען דארף זיך שטארקן אין התבודדות און מיט שיחה בינו לבין קונו, דרך עקש ופתלתל אפילו ס'איז אן קיין טעם און קיין ריח.

ווייל דער אויבערשטער איז אלעמאל מלא רחמים און ער ווארט צו הערן די תפלה פון יעדן איד, ער האט נחת פון יעדן איד. ר' נתן ברענגט א מורא'דיגער זחר, אז אלע מלאכים פרעגן וואס איז דעם אויבערשט'נס באשעפטיגונג, פון וואס האט דער אויבערשטער נחת, מיט וואס איז ער זיך משעשע, זאגט דער זחר אזוי, אן ארעמאן א פשוט'ער ארעמאן, א גשמיות'דיגער ארעמאן, ווען ער דארף האבן אין שטוב עסן, קליידער אד"ג. ער עפנט דאס מויל און בעט, "אויבערשטער העלף מיר"... עפנט אים דער אויבערשטער אלע פענסטערס פון הימל און זיין תפלה גייט גלייך ארויף צום פסא הכבוד. ווייל ער וויינט מיט טרערן איז נישט דא קיין שום זאך וואס איז אזוי חשוב פארן אויבערשטן ווי איינער וואס גיסט טרערן, אזא סארט תפלה איז דער העכסטער תפלה וואס קען נאר זיין.

זאגט ר' נתן, דאס איז געזאגט געווארן אפילו אויף א פשוט'ער פשוט'ער ארעמאן, וואס בעט זיינע גשמיות'דיגע צרכים, ער דארף ברויט, ער דארף א שטוב, עס זאל זיין מעבל, מיט אלע

<p>הרפסת הגליון נתגרב ע"י ר' צבי ווייס הי"ו</p>	<p>הרפסת הגליון נתגרב ע"י ר' שלמה אירגאס הי"ו להצלחה וברכה בכל ענינים</p>	<p>הרפסת הגליון נתגרב ע"י ר' דוד שמואל ניסנבוים הי"ו</p>
---	---	--